

GYERMEKHÍR

**„Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
mondják el szent neveinket.”**

Budapest, 2006 márciusának idusán

Úttörőcsapatunknál régi hagyomány, hogy 1848. március 15. eseményeire, neves történelmi személyiségeire a forradalom és az azt követő szabadságharc valamely nevezetes helyszínén emlékezünk. Ebben az esztendőben Budapestre látogattunk el.

A Nemzeti Múzeumnál rendezett ünnepségen színes előadásában ismerhettük meg a jeles napon történeteket. Látványos és színpompás táncszámok, fúvószena tette teljessé a műsort. 1848. március 15. máig ható tanulságairól Gyurcsány Ferenc, országunk miniszterelnöke beszélt. Az ünnep emelkedett hangulatát néhány füttyögő ember próbálta megzavarni, de a hallgatóság soraiból többen megkérték őket, hogy hagyják abba az ünnephez méltatlan viselkedésüket.

Március 15-én a Nemzeti Múzeum előtt

Budavárán, Táncsics Mihály és Kossuth Lajos tömlőcélénél várta úttörőcsapatunkat Katona Tamás történész. Az ő előadásában ismerhettük meg Táncsics kiszabadításának és a Bánk bán esti előadásának hiteles történetét. Hazánk hányattatott sorsának egyik különös momentumára is fény derült. Azért juthattunk be csupán ezen az egy napon Táncsics tömlőcébe, mert az amerikai tengerészgyalogosok megnyitották erre az egy napra a számukra II. világháborús jóvátételként átadott épületet. Jelenleg tárgyalások folynak arról, hogy a magyar állam miként kaphatja vissza azt.

Budavárán tett sétánk közben megnéztük a Mátyás templomot és a királyi palotát. Megkapó panorámában volt részünk, amikor fentről lenéztünk a városra. A Lánc-híd a forradalom hídjává vált ezen a napon. Szerepjátékok, versenyfeladatok vártak az érdeklődőkre, melyek közben közelebb kerülhettek az 1848. március 15-én tör-

téntekhez. Kokárdaerdő fogadta a hídon sétálókat. Innen a Parlamentnél lévő Kossuth-szoborhoz mentünk át, ahol a Magyar Úttörők Szövetsége szervezésében koszorúzási ünnepség volt Kossuth Lajos szobránál. Sok száz gyermek emlékezett neves történelmi személyiségünk szobránál. Úttörőcsapatunk koszorúját Fodor Máté és Rácz Sándor helyezte el Vasvári-nemzetőri egyenruhában. Mi így ünnepeltünk ezen a dicső napon.

Szövetségünk életében fontos év az idei. Június 2-án lesz 60 éve, hogy megalakult a Magyar Úttörők Szövetsége. A Magyar Pedagógiai Társaság két konferenciát szentelt a gyermekmozgalmak történetének feldolgozására. Március 24-én a cserkészmozgalom és az úttörőmozgalom témája került terítékre. Látható volt, hogy a két szervezet vezetősége között nem feszül kibékíthetetlen ellentét, képesek és készek a felnövekvő ifjúságért az együttgondolkodásra, közös programok megvalósítására. A gyermekszervezetek világában békesség van.

Az április 29-i konferencia helyszínét Pest Megye Közgyűlésének székhelye, a Megyeháza adta. Ekkor a rendszerváltás óta eltelt időszak úttörő történeti folyamatai, jellegzetességei kerültek nagyító alá. A kialakult kép azt mutatta, hogy ma is szükség van arra, hogy a gyerekek szabadidejükben romantikus, ugyanakkor értelmes és értékes tevékenységekben próbálhassák ki magukat. Közösségben, egymáshoz alkalmazkodva éljék meg azokat az élményeket, végezzék esetenként társadalmilag is mérhető hasznat hozó munkájukat, mely nélkül szegényebb lenne gyermekkoruk, kevésbé felkészülten lépnének a felnőttkorba. A konferencián úttörőcsapatunk kiállította tevékenységét bemutató anyagát, melyet elismeréssel fogadtak a résztvevők.

A 60. születésnap okán került április 4-én a TV2 Mokka című műsorába két ifivezetőnk, Gebei Dóra és Lakner Anikó. Liptai Klaudia kérdezte a lányokat arról, mit jelent ma úttörőnek lenni, miért választja valaki épp ezt a gyermekszervezetet 2006-ban. A lányok talpraesetten válaszoltak a kérdésekre. Mindig büszke vagyok az ilyen tagjainkra, régi tanítványainkra.

Június 3-án, szombaton 10 órától 21 óráig pedig Csillebérc vár minden érdeklődőt, aki szeretne részt venni a MÚSZ által szervezett gyermeknapon, melyen minden program a résztvevők számára teljesen ingyenes. Szeretettel várunk minden érdeklődőt: fiatalokat és kevésbé fiatalokat egyaránt.

Jöjj, tavasz, ébred az ág!

Természetjáró szakosztályunk március 25-én a Mátára indult. Mikor a túratervet összeállítottuk, még nem sejtettük, hogy Magyarország legmagasabb pontján, a Kékesen akkora hó fogad bennünket, melyből csupán a hulladékgyűjtők teteje látszik ki. Tárnokon nyoma sem volt ekkorra már a télnek, de ahogy közeledtünk a Mátára felé, egyre nagyobb hófoltok tűntek a szemünk elé. A